

מרחיך לגננת

תל

מִנְגָּדִים בְּשֶׁבַע :

סיפורים שמות לגיל הרך בחינוך הממלכתי דתי

ממשיים בשמות

סיפורי שמות

לגיל הרך בחינוך הממלכתי דתי

מדריך לגננת

www.edu.gov.il/tal/portal

משרד החינוך

המציאות הפדגוגית

האגף לתוכניות ולפיתוח תוכניות לימודים

האגף לחינוך קדם-יסודי

המנהל לחינוך דתי

ירושלים, התשע"ג

הכרסן לאות א澤ות החazeq

www.maalot-sfarim.co.il

גננות יקרות, ברכות וו' עמכן!

בפגשים של הגנות, שבהם אני זוכה להשתתף מדי פעם, אני חוזר ומדגיש עד כמה תפkickין הננו לב לפיה של המערכת החינוכית.

כל שנסנתו של ילד רכה יותר, זכה יותר, יכולת ההשפעה עליה רבה יותר. כך במערכת היחסים שלנו עם ילדינו/ תלמידינו - באופן השיח, במבט האוהב, באמון המלא, במתן חיזוק על מעשים חיוביים - וכך בהיכרות הראשונה שלהם עם עולם הלימוד בכלל, ועם סיופורי התורה בפרט.

הטעתם של הערכים הגלומיים בסיפוריו התורה בילד הרך הנה משמעותית ביותר דזוקא בגל ראשוןיותם, ואשרין שאთן זכות לך - לחנק את ילדי ישראל ולהתפרק עמו לתורה של חיים.

אני רואה בעניין רוחי איזה מטען חינוכי עשיר יכולת גנטה להטמייע בשעה שהיא מספרת לילדים לראשונה את המדרש על ראשיתו של משה רבנו:

משה היה רועה - בחנו הקב"ה למשה בצדן. אמרו רבוינו: כשהיה משה רבנו רועה צאנו של יתרו בדבר ממן גדי, ורץ אחריו עד שהגיע לחסוט (נווה מדבר)... נדמה לו בראשה של מים ועמד הגדי לשתו. כיוון שהגיע משה אצל אמר: "אני לא הייתי יודע שרצת הייתה מפני הצמא, עיר אתה". הרכיבו על כתפו והיה מהלך. אמר הקב"ה: "יש לך רחמים לנוג צאנו שלبشرך - חייך, אתה תרעעה את צאניך ישראל".

כמה חמלת יש כאן, כמה דאגה לצאן! משה רבנו נכנס ל"נעלי" הגדי וחש אותו... הוא אף מסתנץ ולוקח על עצמו את הטעות: "לא הייתה יודעת עיר אתה". שאלות רבות עלות מן המדרש. לדוגמה, איך עזב משה רבנו את כל העדר? הוא "סמר" עליהם שייחכו לו עד שיחזרו?... וגם שאלות על עצמנו כgento, כנשות חינוך - האם גם אני לוקחת את הילד על כתפי כשצריך? כשמשהו פגע בו?... האם אני שמה לב כל הזמן לבו ולחושתו של כל אחד ואחת משלוחים הילדים בגן?...

גנטה יקרה מאד, הספר יסייע לנו ללמידה ולמד טוב יותר את הכתוב ואת המספר בספר שמות. ומתוך חוויה אישית פנימית, בתפילה גדולה, נזכה למד את בנינו ואת בנותינו.

בהצלחה הרבה בעבודת הקודש!

המקירךן מאד

אברהם

"ממשייכים בשמות"

בג' הילדים ממשיכים ללימוד את סיפורי המקרא וועברים ברצף ובשםחה מסיפורי בראשית לחומש שמות. זאת, מותוק היכרותם עם יעקב אבינו, עם יוסף הצדיק ועם המשפחה כולה, ומתוך תחושה של קרבה אליהם. הילדים הצעירים מזדהים עם הדמויות, יוצרים קשר עם האבות ועם האימהות, ומגלים עניין בכל דמות - באישיותה ובשמה.

בספר *שמות נולד* שם חדש - "עם בני ישראל" - הויה חדשה, התפתחות לקראת הגאולה ולקראת מתן תורה. גם בחומש שמות מזדהים הילדים עם האישים הדגולים המוזכרים בשמותיהם, אולם בספר זה מערכת היחסים אינה עם המשפחה בלבד אלא עם ישראל כולה ולמענו.

מאז הוקם גן הילדים הדתי, סיפורי התורה היו והם אחד מיסודותיו. המדריך לגננת - "ממשייכים בשמות" - פותח לנו שערים לשוגיות ערכיות ולימודיות ומציע דרכי להוראת סיפורי התורה בגן, דרכיהם המעודדות בילד תחושה של חוויה והזהות ובנייה את זהותו היהודית הדתית. לנו, הגנות מהחנכות ילדים בגיל הרך, המדריך מסייע להתמודד עם דילמות ערכיות, ונוסף לכך מأتגר אותנו ללמידה את החומר ביותר העמיקה, להרחיב את הידע שלנו ולהעלות את יכולות ההוראה של סיפורי התורה בגן.

יבאו על הברכה, על היוזמה ועל העשייה: הגב' רחל מורשת - מפקחת ארצית על גני ילדים (בגמלאות) והגב' רינה כהן רוזנשטיין - מפקחת על גני ילדים (בגמלאות).

תודה לרוב דוד עצמון, מפקח על תכניות לימודים, על הסיעו להוצאה לאור של המדריך, ולהדס בר יוסף על העיצוב והאיורים.

ברכה

אסטר חטב

מפקחת ארצית על גני ילדים ממלכתיים דתיים
מיננהל החמ"ד